

Manas ģimenes barikāžu stāsts

Mammas krustmātes vīrs ir miris, bet mammas krustmāte pastāstīja ko atcerās. Uz barikādēm tika sūtīti cilvēki no katra kolhoza uz konkrētām vietām. Krustmātes vīrs no kolhoza Mārupe tika sūtīts ar smago tehniku – traktoru T150 uz noteiktu vietu Vecrīgā. Viņš barikādēs bija dienas laikā, jo naktīs sargāja citi.

Amanda Gailīte 5.b

Barikāžu laikā manai mammai bija tik pat gadu cik man tagad. Viņa runāja skolā ar skolotājiem, daudz stāstīja par barikādēm un klausījās radio.

Elza Sipoviča 5.b

Mans vectēvs Jons piedalījās 1991. gada barikādēs. Lai gan mans vectēvs ir lietuvietis, viņš iestājās par Latviju. Par dalību barikādēs, viņš saņēma Latvijas valsts apbalvojumu – ordeni.

Rūdolfs Ropājs 5.b

Opis sēdēja pie televīzijas torņa, bet nekādu barikāžu nozīmi nav guvis, jo to nevēlējās. Viņš tur pavadīja divas dienas. Kā arī tur bija mans otrs opis, bet viņš tur pavadīja vienu nakti.

Sofija Anna Petruševska 5.b

1991. gada janvārī uz barikādēm Rīgā devas mans opis ar darbabiedriem. Viņš aizsargāja Televīzijas torni. Viņi tur pavadīja vairākas dienas un naktis, mana ome un citas sievas viņiem taisīja un veda ēst. Viņi kurināja ugunsķurus, izvietoja dažādas kravas mašīnas un traktorus, domāja kā rīkoties dažādās situācijās, lai aizkavētu ienaidnieka karaspēku. Tajā laikā mania mammai bija 12 gadi, skolā viņi dažās stundās klausījās radio un pārrunāja ar skolotājiem notikumus, kas risinājās Rīgā.

Sofija Tīna Hačikjana 5.b